

— А какъ ти ся случи въ числото на обвинителитъ ми? Попиталъ като са смѣялъ Налитаевъ, бѣдния, знаешъ, че съ нишо та не ускърбихъ, даже нѣмахъ случай да ти кажа право.

— За това г-не, че ми дадохте вмѣсто капейка — двугривний, но да Ви даде Богъ за всичко това добро: хубава жена, петнадесять дѣца и голѣма честь.

— Благодарѣхъ, благодарѣхъ.

— А предъ менъ немислите даже да се извинитъ казала Катерина Павлова на Налитаева, тъй като ни никога не ще можимъ да се съберемъ.

— Да мя избави Богъ отъ подобно желание. Но съвѣтвамъ Ви да бждите по придадени на тогова, когото ще обичате.

При това Налитаевъ хвърлилъ многозначителенъ поглѣдъ на Чигова.

— А отъ мое име, Василе Ивановъ, казала Надежда Петровна, кажете на приятелитъ си които Ви признаха за лудъ, че отъ днесъ нататкъ земамъ грижата, да Ви глѣдамъ и се старая за Васъ.

Край.

